

Z přátelských kruhů.

Z NEWFIELD, N. Y. — Ctěná redakce: Hnedle bych zapomněl pro samou starost i radost přispět několika řádky do et. časopisu Pokrok Západu. Léto nám uteklo při hezkém počasí jako voda, ačkoliv by bylo neškodilo, kdyby té vody bylo trochu více. Přece však letošní rok předělil na úrodu dva roky předěl, tak že každý se spokojenou tváří hledí budoucnosti vstříe. Snáh se začal spatřit začátkem listopadu, ale doposud se orá, neb umrzlo ještě není. Zimní obilí hezky vyhlíží, tak snad bude dobře prezimovat. Nejhůře na tom jsou prasata. Ta se ztrácejí pod rukama dovedných střelců ve způsobu nože. A což ty jaterničky! Ty voní až na několik mil od místa činu, tak že je člověk po větru ucítí a neodolá přijít na návštěvu, aby jich taky užil. Ne však jenom to! Taký jsme zde měli dne 19. listopadu zábavu, pořádanou Dramatickým odborem Spolku Přemysl Otakar. Dramatický Odbor sehnal několik menších her s dobrým úspěchem, za které sklídl bouři potlesku od obecenstva, které co do návštěvy překvapilo pořadatele tou měrou, že se osmělují vzdáti vřelý dík za takové uznání a efění se spol. Přemysl Otakar. Další díky nechť přijme pan Vím. Mokráček a jeho synové za bezplatnou hudbu, která uspokojila až do rána blbě ho. Největší překvapení působilo jeho fonograf, kterého použil k vyplnění mezináctí při divadle. Další dík nechť přijme rodina J. Krejčova za propůjčení večerních místností, kterých, kdyby nebylo, tak bychom divadlo ani hrát nemohli, poněvadž nemáme doposud svůj stánek vlastní. Se slovy: "Škoda, že není více toho moku pěnívého!" se každý loučil, přislibiv, že zase se dostaví do zábavy přístí, která, budeme-li do té doby žít, bude se odvíjet na Sylvestra a sice s větší výpravou i chutí. — Ctěná redakce: — Vaše první číslo Česko-Amerického Venkova jsem celé přečetl a musím doznat, že není lepšího časopisu k poučení ve všech oborech nad něho, pakli se přidrží výtčného směru. Zaslám Vám \$1.00 na předplatné a semena a přál bych si čísla od začátku. Dále zasílám 30c do doplatek na premi (kalendář na rok 1911) Amekán. Končím s pozdravem na et. redakci i veškeré čtenářstvo s úctou Anton Vyskočil.

JERSEY CITY, N. J. — Ctěná redakce: Poslal jsem Vám oběžník a žádal jsem Vás, byste jej uveřejnili ve Vašem listu. Avšak do dneška jsem od Vás ničeho neslyšel. Ctění pánové! Vzal jsem si na starost to, co každého Čecha povinností by bylo. Nikdy však jsem nepočítal, co to dá práce. Jsa si jist, podal jsem důkazy svého přesvědčení a svolal schůzi zdejších občanů ve West Hoboku, I. C., ku ohraně kraja. Na Josefa Kyselky. Neznal jsem ho a dohnal tak daleko ho neznám. A tu byl zvolen výbor, který lepi nemohl snad být, neb skládá se z občanů vážených, z občanů poctivých, z občanů, kteří hájí pravdu, a z občanů, kteří nedají se pohnout ku straně, kde co špatného jest. A já co jednatel, John Paták, volám ke každému Čechu, volám ke každé ženě, mate i k dítěti: "Pomozte! On jest Čech, on jest otce rodný!" Pomyslete si každý a Vás, kdyby, ste sám byl na jeho místě. Co já mám říci co Čech? Co má moje žena říci? Co má matka? a co má dítě, které mají slyšet, že otce jejich jest vrahem. Vzal jsem si na starost krajan, který byl zaměstnán na farmě v Nebraska a tu v Dodge Co. Vyjel z Nebraska dne 1. srpence b. r., by se vrátil do staré vlasti, a přijel do Hobokou 4. srpence ráno. A tu toho dne ta vrahá přij se měla státi. Krajan ten šel si koupit lístek předplatit ku firmě Brookly a Slovák. Přihel zpět do stejné místnosti, kde vrahá se stala, a tu byl zatčen. Neměl ale nikoho, nemohl uvěřiti sdělení fact, neb jen 1 rok a půl ub v Americe strávil. A posrta jej usnala vinně. Jak jsem sděloval vše, sám se svou pět pracoval a sice se své kape tajného poslal na mlata ta, že všeho jsem doznal, že se

kdo se musí ujmouti krajana toho. Uznal jsem, že jest čas, by nevinny netrpěl. Sedněte, moji draží, a přemýšlejte! Jos. Kyselka jest tak nevinnen jako Vy. Do dneška mohu říci, že jede vše právní cestou a že výbor koná vše, co jen může. Že soudy stojí peníze, toť známé. A my je potřebujeme. Jsem jistý, že Kyselka dostane nový soud a že bude osvobozen.

Od Vás čeká pomoc a Vás srdečně zdraví Výbor. John Paták, t. č. jednatel, 485 German Ave.

JAK SI PÁNÍ STUDENTI HRAJÍ.

Humoreska od Š. Š.

Pepík Víšků, t. č. právník, otáčel se jako na obrtlíku. Kolem pasu měl uvázanou vypůjčenou zásteru své domácí paní, rukávky vykasány a tváře mu plály jako dvě růže. Neví se, zda rozčilením, či skutečným horkem sálajícím z lihového vaříče, jenž stál na stole a hučel svou jednotvárnou píseň. Ano, bylo to na sv. Josefa, byl Pepíkův svátek a proto strojí svým kolegům "béne". Byl to divný zvyk, nedostal sám ničeho, ale dlati musil. A proto vypadalo to ve studentském bytě jako v kuchyni. Stál, zasyvěný jindy Musám, pokryt byl papírem, na němž ležely zákusky "mučného pekařství" a z kávové přibory, z nichž pouze dva byly šálky a talířky přiléhavě nym a lžičkami — kusy to Víškovy mládežnické výbavy — třetí přibor zastoupen byl obyčejnou první sklenkou. Jinak vypadalo to v celém bytě velmi romanticky. Kolega Víškův, přívržník Sónský, jenž přišel na trachraci, ležel bez kabátu zcela pohodlně, natanen na pohovce a dobíral si přes tu chvíli Víška, podávaje si ho s třetím, technikem Slabým, jenž držel v ruce harmoniku, vyluzuje z ní občas srdečnou tóny. "Pepíku, proč vaříš vlastně kafe?" ptal se Sónský. "A co mám vařit —?" "Čaj. Tys přece čajista. Už k vůli bratřím Rusům!" "Dej pokoj! Jedl jsem to "pafoň" celou zimu a už toho mám dost!" "Ale nedejte se vysmát!" vskočil mu do řeči Slabý. "Kdo pije kávu, toho mají dámy rády — víš, Pepíku?" Víšek mrkl po něm jen okem. "Cože?" smál se Sónský. Ale místo odpovědi nadmul Slabý mých své harmoniky a pokud dovolovaly klacky, zahrál velice dojemně a zazpíval známou arii z "Hoffmannových povídek". Přítel náš je zamilován do Leonory krásné... "Aj, to by bylo něco!" Zazpíval Sónský, ale Víšek dopálen, obytli nejbližší svůj zákonník a mštíli jím po Slabém. Chybíl se však ekle a zákonník s rachotem zapadl za postel. "Poslouchej, Pepíku, je to pravda? Ty, nepřítel žen, otomstý mládenec a — zamilován? Děs van od tebe jak od meduay, tvým pohledem tep srdce mého skorál, však na dně srdce sladký tuším ehorál a na rtech cítím políbení Musy..." deklamoval Sónský, stoje před Víškem. "Kdybyste dal pokoj — ješmarjá, mléko tele —" Skutečně, mléko teklo po hrnci a pokoj zaplnil se hustým dýmem. "Pepíku, víš, co řekl sv. Augustýn? Nevíš. Povím ti to tedy. Svátý Augustýn řekl: béda tomu, kdo se nepřidá! Ano, Pepíku, neshromačďujel statků tohoto světa a chová prosaviti jméno své ve svých potomcích. Rozpěť a mnuť te se, békl báb, žehuje světu — já ti žeňnu, vezměte se a mějte se rádi, když tomu chcete..." "Soud mi raději kafe." poroučel Víšek, ale ješto nikdo neposlouchá, dal se do mléč sánu. Ve tři čtvrti na pět byl hotov a Víšek se jal hned spěšně strojit a v deseti minutách odšel. Těprve o půl desát, když už šla by uliči, rozstříly se dvěma vřelými Víškem. Ale neproschlavil ani slůvko, mlčky se sklíkl a povstít si jen stíchem na slonaru, kam si byl schovával štyček zákusků a jel mu oni byli přemstřili na jiné místo a zakryli papírem.

"Všecko to snědli — banda!" a sfouknuv rázně sirku, vrhl se na postel, až zaskřípěla. Za chvíli už znělo z jeho postele vytrvalé chrápání; byl zašel ve zlosti do hostince a nabral trochu víe, tak že spat nyní tak tvrdě, že by ho byla ani polední rána z děla neprobudila, i kdyby dolo stálo hned za postelí. Tu se pozvedl Slabý a seznav, že Víšek tvrdě spí, vytáhl za kufrem uložený velký svítek opotřehovaných proužků telegrafních a omotal jimi postel Víškovu jako pavouk. Napřed po dělece, pak na přič, takže Víšek byl jako za mříží.

Ráno se Slabý brzo probudil, ale Víšek spal tvrdě, ač již ne tak nevyrušitelně. Slabý se tše oblékl, nasnídal a odešel, položiv namočenou houbu na napjaté proužky papíru právě nad hlavou Víškovu.

Velké ticho vládlo v opuštěném pokoji, rušeno jusou jen odměřeným dechem Víškovým.

Voda, obsažená v houbě, shromažďovala se, jusou poslušna Newtonova zákona o gravitaci, na spodní části houby, až jí tam bylo tolik, že skápla.

První kapka zasáhla Víška do čela a rozlila se po celé tváři.

Víšek sebou zavrtěl, ale neprobudil se.

Druhá kapka zasáhla ho na tvář. Zavrtěl sebou zase, probíral se trochu ze spaní, ale neotevřel oči.

Třetí kapka trefila do spánku.

"Dej pokoj —" zahněl Víšek, myslě, že na něho Slabý strká, ale když hned na to skřípila mu velká kapka vody přímo do ucha, vyskočil prudce:

"Kreimálfagot — dáš-li pak po —" další slova zanikla, neboť Víšek zapletl se zcela do své papírové mříže.

Ale současně šepka mu namočená houbou do tváře, neboť byl přezražil proužky, na nichž ležela.

Popadl ji zlostně a mštíli s ní stranou — trefil však právě do dveří, jež zaduněly a to přivolalo kvartýrskou, jež mžikem stanula na práhu, pozoruje s udivením Víška, vymotávajíc se z papírové pavučiny...

Tak skončila se historie Víškovy lásky. "Panna" jeho měla zatím jiného a on dopadl se, dělal zas "vyjímku" z pravidla.

MATICNÍ POHLEDNICE.

Zajisté znamenitá myšlenka, která jest v Čechách stálým zdrojem příjmů národních institucí, došla svého usputěnění i zde. Výhorem na pořadí sbírky jednoho milionu centů ve prospěch Ú. M. Školské zaslány nám byly na ukázku dva druhy pohlednic, právě vydaných, jimž možno předpovídati velké rozšíření po celé české Americe.

Jedna z pohlednic jest věrnou, v živých barvách provedenou reprodukcí drahoceenného praporu, jenž byl roku 1893 darován pražskými dámmi americkým Čechům v uznání štědré podpory, již se národním podnikům, ve starých vlastech, jmenovitě Ú. M. Školské z českých osad amerických dostávalo. Prapor ten, jenž je po jedné straně český, bohatě a umělecky vyřezán, po druhé straně americký, jest nyní v ochraně Dámského Odboru České Besedy v Chicago. Jak krásnou reprodukcí ta jest a jak milou každému Čechu bude tato pohlednice, může odhadnouti každý, kdo ji viděl.

Druhý druh dopisnic předvádí jeden z nejkrásnějších pohledů na Prabu a její stavitelské znamenitosti: Je to památná stromětská Mostecká věž z perspektivy Karlova mostu a Malé Strany. O braz ten jest tím zajímavější, že do něho ladně jest vložena podobna slavného amerického cestovatele Burtona Holmese, jenž svým přednáškami o Čechách a českém národu, v největších městech amerických před třiceti lety podnětal národní, prokazal české propágné, to jest obznanování státu a chvalným zvukem jedna českého stařeš konstitucí. I tato pohlednice bude každému vítána, a naši krajané budou ji jistě používatí ku silnici kratší korepondence a mailův postřach, ve vědomí, že při každém použití její přispějí několika halíři na dobro svou věc.

Pohlednice tyto jsou vyloženy v naší administraci k prohlédnutí et. étenátů.

Cena jejich jest 5c kus, při větší objednávee přiměřené sračky. Objednávy přijímá a vyřizuje p. Jan Fučík, 1621—12th Blvd., Chicago, Ill.

Tato novinka bude zajisté vítána každým, kdo ku svátkům a Novému roku rozesílá známým pozdravy a blahopřání a jistě že žádný Čecho-američan nebude letos psáti svoje blahopřání na jiných listech nežli na krásných matičních pohlednicích.

POHŘEB LVA NIKOLAJEVIČE TOLSTOJE.

Církev odepřela účastenství. — Četné nepokoje.

Včera týden za velké nečasti lidu všech tříd, zvláště však mužů a studentů, konal se v Jasně Poljaně pohřeb Lva Tolstoj. Byl prostínky jako život velkého myslitele. Byly k němu vypraveny celé vlaky, zvláště z Moskvy a Petrohradu. Čítá se, že 23 vozů jen se studenty přijelo. Rakev se stanice až na statek nesena byla studenty a venkovany spálením zřejmá pohutých davů. V čele průvodu muži nesli širokou bílou stuhu s nápisem: "Památka dobroty Tvoji nikdy nevyminí mezi námi mužiky." "Věnujete pamjat" péna byla obrovským sborem studentů. K rakevi posláno nesmírné množství věnců, která i s tímto unesena byla do praevony zesnulého, ozdobené pouze Tolstojovým obrazem, pod nímž na podstavci stála soška Budhova. Po té bylo všem dovoleno posledním pohledem rozloučiti se s Tolstojem a krátce před západem slunce uloženy byly tělesné pozůstatky zesnulého na místě, kde přál si být pohřben, k věčnému odpočinku — bez církevních obřadů. — Studentská demonstrace před Kazanskou katedrou byla klidnější než se očekávalo, však doprava na Návském prospektu byla tím přece na několik hodin zastavena. Policie, kozáci a dragoni byli po celou tu dobu velice činní, ale počínali si proti dřívějšíku velice mírně. Nepoužili ani zbraní ani bičů, však při několikaletém útoku jízdy na demonstranty několik osob bylo poraněno. Demonstrace měla být i osvědčením souhlasu s názory Tolstého proti trestu smrti, ale nebyla lidem příliš podporována. — Telegram na "Times" z Petrohradu oznamuje, že tam studující v den pohřbu Tolstého demonstrantů rozehnala a 20 jich při tom zranila. Očekávají se ještě větší demonstrace a jest proto přípraveno vojsko. — Oktobristé podali v sněmovně předlohu, jejímž účelem jest zřízení škol k utěnění památky hraběte Tolstého. Školy má postavit stát. — Před několika dny bylo úředně oznámeno, že v Mandurii jest rošířena cholera, ale pak se přišlo na to, že to jest vlastně hlízový mor. Jest to záhadné, jak se mohly tyto dvě úplně rozdílné nemoci zaměnití. Ruská vláda učinila na sibiřské hranici opatření, aby mor nebyl zavlečen do Přímořské gubernie. Do Vladivostoku byly odeslány zásoby léků. — Dosavadní prozatímní ministr zahraničních záležitostí Sergius Sazanov byl nyní jmenován skutečným ministrem, když byl převzat Hení zahraničních záležitostí po Izvolském, který na počátku října jmenován byl vyslancem v Paříži. Sazanov považován jest za jednoho z nejlepších mezi mladšími ruskými diplomaty. — Petrohradská policie v den pohřbu Tolstojova vydala úkaz, jimž nařídila savení všech divadel a jiných zábavních místností na důkaz smutku nad smrtí Tolstoj. Polici v tom již předešli samotáři herci a herečky, již oznámili, že do pohřbu hraběte hrati nebudou. Ve všech pravoslavných chrámech odříváno se mrtvého slavné rozpím. — Telegram z Tuly oznamuje, že hraběka Tolstá jest unesena. Má horašku. Důležitou nevyřádaných zpráv díl hraběte Tolstoj jest díl téhož postoval vše jeho deura Alexandra.

Předplatte se na Pokrok pouze \$1.50 ročně.

Velkolepý Ples na oslavu 9letého trvání... Rád Dobromila, číslo 116, Z. Č. B. J., v sobotu, dne 10. prosince 1910, v síni Bratří Divišů na již. 13. ulici. Východná hudba p. St. B. Letovské ho. O chutný zákusek náležitě postaráno. Začátek o 8. hodině večerní. Vstupné 25 centů

HENRY ROHLFF Importér a velkoobchodník s pivem a likéry. Proslulé pivo "Edels" z P. Schoenhofenova pivovaru. NEBRASKÝ ZÁSTUPCE RUD. OELSNERA. Importo-aného pivoženského piva z Měšťanského pivovaru v Písku v Čechách a Malchovského Hobrau v pálsudech aneho v sudech o 10 tuctech malých lahví. TELEFONY: Bell Dong. 877. 2567-69 Leavenworth ul. Omaha. Automat. A-1877. JOS. K. SINKULE, český překlad. 32 37

Storz TRIUMPH BEER The Highest Quality. OMAHA NEBRASKA. CHAS. STORZ, 1827-29 Sherman Ave. OMAHA, NEBRASKA.

Ríše Hraček Otevřena a je letos lepší než kdy před tím. Najdete mnoho zajímavostí pro nejmenší i ty starší na hlavní podlaže naší a v basementu. Navštivte nás a vezměte s sebou děti.

ORCHARD AND WILHELM 414-416-418 již. 16. ul., Omaha, Neb.

U nás ušetříte peníze. Každý oděv v tomto závodě obdržíte pod cenu \$1.00 — \$10.00, jak vám to ochotně dosvědčí každý, kdo v obledu tom má již nějakou zkušenost. Najlépe však bude, jestliže se o pravdivosti tvrzení nácho přesvědčíte sami. Obleky od \$10.00 do \$40.00 Kabáty od \$10.00 do \$50.00 Podvuhodné hodnoty za \$14.00 — \$20.00 — \$25.00. Kigg-Swanson Co. Domes oděv dobré kvality.